

Za Petrem Traxlerem

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 16 Duben 2014 22:49

V šedesátých letech dvacátého století se v Československu žánr, kterému se říká folk, teprve rodil. Nicméně mezi prvními představiteli tohoto žánru stály osobnosti, které jej přerostly. Mezi takové osobnosti patřili bratři Jiří a Petr Traxlerovi, kteří začali hrát jako studenti střední školy v Praze Michli - Ohradní, kam jsem chodil o několik let později. Spojili se s dalším spolužákem a hráčem na kontrabas Petrem Kozlem. Trio bylo doplněno půvabnou zpěvačkou Hedou Hoškovou. Hráli městský folklór zvaný skiffle, vyznačující se dobrými texty a akustickými nástroji. V roce 1965 se dali název Skiffle Kontra a když po roce 1968 slovo „kontra“ mělo stejný nádech jako po roce 1917 v Rusku, jen se nestavělo ke zdi, změnili název na Český Skiffle a ještě později na Žáci. Měl jsem to potěšení je počátkem sedmdesátých let několikrát vidět a slyšet. Krom toho, že na ně byl hezký pohled, pro mě zejména na Hedu Hoškovou, po pár tónech bylo znát, že na jevišti stojí uskupení vysoce převyšující tehdejší tvorbu. Zhudebnili Máchův Máj, v repertoáru měli i Písně lidu pražského. Jen pro něj napsal Miroslav Horníček pásmo Kantor Barnabáš a žáci darebáci. Doprovázeli i četbu pana Horníčka z jeho krásných Dobře utajených houslí či Listů z Provence. Pamatuji demonstraci před zavřenými dveřmi koncertu, kdy skandováním „ *My chceme Horníčka*“ jsme si přes štěkot psů SNB nakonec vymohli vstup na představení. Tvorba bratří Traxlerů je zachycena i na deskách a v televizních pořadech. S panem Horníčkem pojilo Žáky nejen dlouholeté vystupování, ale i velké přátelství, což bylo na každém představení znát. Traxleři hráli i zahraničních festivalech a Petr Traxler byl i autorem divadelní hudby. Šel čas, a když jsem se dozvěděl o kapele Zpětné zrcátko, v němž účinkuje i ex-klíčovka Jája Pánková, viděl jsem na přiložených fotkách, že Petr Traxler prožívá nelehké životní období. Dne 8. dubna 2014 Petr Traxler odešel za těmi, které miloval a jistě se setká s velikými lidmi, s nimiž hrál a zpíval. Pro mě zůstává Petr Traxler pořád tím černovlasým šikovným klukem z Ohradní, zůstává žákem darebákem v tom krásném slova smyslu.